

ριστία (Φως Ιλαρόν);

Φως ιλαρόν άγίας δόξης αθανάτου

Πατρός, ουρανίου, άγιου, μάκαρος, Ιησού Χριστέ, ελθόντες επί την ήλιου δύσιν, ίδόντες φως εσπερινόν υμνούμεν Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Θεόν. Άξιον σε εν πάσι καιροίς υμνείσθαι φωναίς αισίαις, Υιέ Θεού, ζωήν ο διδούς διό ο κόσμος σε δοξάζει.

Κύριε 'Ιησού Χριστέ, πού είσαι το γλυκό φως τής αγίας δόξας του αθανάτου, του ουρανίου, του αγίου, του μακάριου Πατέρα σου, τώρα πού φτάσαμε στη δύση του ήλιου και είδαμε το εσπερινό φως, υμνούμε τον Πατέρα, εσένα τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, τον ένα Θεό. Πρέπει σε κάθε ώρα και στιγμή να σε υμνούμε με καθαρές ψυχές και χαρούμενες φωνές, Υιέ Θεού, γιατί εσύ δίνεις τη ζωή και γι' αυτό ο κόσμος σε δοξάζει.

Επιλύχνιος Ευχαριστία (Φως Ιλαρόν)

Η Επιλύχνιος Ευχαριστία (Φως Ιλαρόν) είναι αρχαίος ύμνος, που συνδέθηκε με την ακολουθία του Εσπερινού από τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους. Η ύπαρξη του ύμνου αυτού μαρτυρείται ήδη από τον 4ο μ.Χ. αιώνα. Μάλιστα, ο Μέγας Βασίλειος αναφέρεται στην ύπαρξή του και τον χαρακτηρίζει ως «αρχαίαν φωνήν». Από τη

μαρτυρία αυτή συνάγεται, ότι η Επιλύχνιος Ευχαριστία απηχεί λατρευτική παράδοση πολύ αρχαιότερη του 4ου μ.Χ. αιώνας. Η σύνθεση του ύμνου αποδίδεται στον μάρτυρα Αθηνογένη, ο οποίος, κατά την παράδοση, τον εκφώνησε, την ώρα που τον οδηγούσαν στο μαρτύριο. Ο ύμνος, με ποιητική γλώσσα, απευθύνεται προς το Χριστό, τον οποίο και ονομάζει Φως Ιλαρόν. Το Ιλαρόν, όμως, αυτό Φως, είναι διαφορετικό, ως προς τη φύση Του, από το κτιστό φως του ήλιου, γιατί είναι το «(Φως) της Αγίας Δόξης του Αθανάτου, Ουρανίου και Μάκαρος Θεού Πατρός». Σε αυτό το Άκτιστο Φως της Αγίας Δόξης, που είναι ο Χριστός, ανάγουν οι χριστιανοί λατρευτικά το νου και την καρδιά τους, κάθε φορά, που, «επί την ηλίου δύσιν», βλέπουν το «εσπερινόν φως» του φυσικού ήλιου, και μέσα από αυτή τη μυσταγωγική αναγωγή αισθάνονται την ανάγκη να υμνήσουν «Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Θεόν». Ο επίλογος του ύμνου, απευθυνόμενος, όπως και ο υπόλοιπος ύμνος, προς το Χριστό, δικαιολογεί την πνευματική αυτή αντίδραση των χριστιανών στη θέα του εσπερινού φωτός, γιατί «...Άξιον Σε εν πάσι καιροίς υμνήσθαι φωναίς οσίαις, Υιέ Θεού, ζωήν ο διδούς, διό ο κόσμος Σε δοξάζει».

Πηγές: orthodoxanswers.gr - agathan.wordpress.com